

PAULI ZACCHIAE

Medici Romani

QVÆSTIONES
MEDICOLEGALES.

Liber Sextus,

CONTINENS

TITVLOS QVATVOR,

quorum

Primus de Monstris.

Secundus de Officiis Divinis.

Tertius de Debito Conjugali.

Quartus de Stygmatibus Magorum.

I L L V S T R I S S I M Æ
A C A D E M I Æ
H V M O R I S T A R V M ,

Paulus Zacchias Academicus,

Sal. & Æter.

Hortale illud Monstris omnibus est, Philosophis compertissimum, ut vix in lucem edita, vitam obeant. quare non immerito, nec inaniter percussus Monstris hisce meis brevem, ac sine nomine vitam pertimesco: ut vivant tamen, neque vitam degant obscuram, quod ex me nata sint, paterna pietate ductus exopto. Quam ergo malo eorum fato vitam ex sese nancisci minime valent, aliunde illis conquirere satago. Vivifico sese mihi obtulit præclarissimæ hujus Academiæ humore diffluens NVBES, cujus saluberrima resperfusione quamplurimos sibi vitam comparasse cognoscens, inde eitam partibus hisce meis illam haurite me posse, certam spem concepì: quemadmodum enim præmortuæ Aves vivida Trinariæ Lacus aqua madefactæ in lucem revocantur, ita vitali hoc humore ab imminente morte hæc mea Monstra expediri conspiciam, quæ novum hinc robur adepta, in posterum RECREATA VALESCANT. Interim nobilissimum hunc Academiæ Romanæ cœtum, cui me humiliter addictum jam pridem profiteor, ut hæc tanquam naturæ ludibria ab hac saluberrima resperfusionem non arceat, sed humaniter ad eam admittat, impensè rogatum volo.

P A V-

PAVLI ZACCHIAE

Medici Romani,

Q V Æ S T I O N V M

M E D I C O - L E G A L I V M

L I B R I S E P T I M I

T I T V L V S P R I M V S.

De Monstris.

Continens Quæstiones novem;

quarum

I. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione. Monstrum quid, & quotuplex	467
II. De causis generationis Monstrorum.	473
III. Quæ Monstra ex diversis specie Animalibus progigni possint, quæ non; quæ item ex humana specie possibilia, quæ non.	477
IV. Quæ Monstra in humana specie rationalem animam sortiantur, quæ non.	483
V. Bicipora Monstra, & quæ principaliora membra duplicata habent, pro unico homine, an pro gemino habenda.	485
VI. Quæ Monstra vitalia, quæ non vitalia.	486
VII. De Partu ex Incubis suscepto.	487
VIII. De Hermaphroditis.	491
IX. Novæ Monstrorum aliquæ historie, & alia circa hanc materiam scitu digna.	501

LIBER

PAVLI NAZARII
MEDICI ROMANI
QUESTIOMVM
MEDICO-LEGALIVM

LIBRI SEPTIMI
TITVLVS PRIMVS

De Monstris.

Continentes Quaestiones novem.

Quaestiones

- I. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- II. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- III. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- IV. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- V. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- VI. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- VII. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- VIII. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.
- IX. De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione.

LIBRI SEPTIMI
TITVLVS PRIMVS,

De Monstris.

SVMMARIVM.

- 1 Magna vis consuetudinis.
- 2 De Monstris considerare Iureconsulto quoque necessarium est.
- 3 Monstrorum Naturam explanare, ac definire quenam monstra sint, ad Medicum, & Philosophum spectat.
- 4 Monstra quenam sint, Iudicis arbitrio relinquuntur.
- 5 Monstrum non rumpit testamentum.
- 6 Monstra appellatione plurimum non veniunt.
- 7 Partus ex sua natura non vitalis non rumpit testamentum.
- 8 Monstra vitalia non sunt.
- 9 Num profic Mulieri ad hoc, ut Mater dicatur, si quid monstruosum sit enixa.
- 10 Monstrum an baptizari possit.
- 11 Monstrum ex incestuoso congressu hominis cum Bruto an nasci possit.
- 12 Monstrum impio occidi potest.
- 13 Monstra an sint resurrexura.
- 14 Quaecumque rationali anima praedita sunt resurgere debent.
- 15 Recens natus fetus pro mare ne, an pro femella sit baptizandus.
- 16 Monstrum bicorpor an unus homo, vel duo.
- 17 Monstrum, Ostentum, Portentum, Prodigium omnia videntur interdum pro eadem re accipi.
- 18 Monstra, Ostenta, Portenta, Prodigia unde dicta.
- 19 Monstra in solis virventibus contingunt.
- 20 Monstrum quid Aristotele.
- 21 Monstra sunt quae contra naturam sunt.
- 22 Monstrum ex Witrucchio quid, & num. seq.
- 23 Monstrum ex Capivacca quid.
- 24 Monstrum a Liceto definitum.
- 25 Monstrum proprie quid.
- 26 Non quolibet Naturae error, nec quilibet recessus a figura bonitatis facit monstrum.
- 27 Monstrum apud Leges quomodo accipiatur.
- 28 Ad naturalem corporis constitutionem, & figurae bonitatem qua requirantur.
- 29 Monstrorum genus duplex ex Capivacca.
- 30 Monstrorum divisio ex Liceto.
- 31 Monstrorum quinque genera.
- 32 Monstrorum primum genus eorum, quae a natura sunt.
- 33 Secundum monstrorum genus peccantium in quantitate secundum totum.
- 34 Tertium monstrorum genus eorum, quae deficient, aut superabundant in partibus.
- 35 Quartum genus eorum, quae dissimilia sunt secundum partes a sua specie.
- 36 Quintum genus eorum, quae dissimilia sunt secundum totum a sua specie.
- 37 Alia monstrorum diversio.
- 38 Monstrorum aut multiforme, aut uniforme.
- 39 Monstrorum diversio ex Witrucchio.
- 40 Monstrorum alia speciem mutant, alia non.

De Monstri, Ostenti, Portenti, Prodigii appellatione, Monstrum quid, & quotuplex.

QUESTIO I.

Anta est in nobis vis consuetudinis circa ea, quae sensibus nostris, atque oculis maxime in inferiori hac mundi Machina obijciuntur, ut ea, quae nunquam satis admirari deceret, fere pro nihilo ducamus ob id, quod indefinenter ea conspiciamus; contra multa, quorum nulla nos movere deberet admiratio, obstupentes contuemur, quod ea raro contuemur. tantillum vaporis in aere accensi turmatim accurrentes admirabundi contemplamur, Solem, Lunam, Stellas, Coelum ipsum oscitanter praeterimus; & in caeteris omnibus eodem modo usufvenire & nos experimur, & docuit Lucret. lib. 2. de Rerum Nat. his carminibus:

Sed neque tam facilis res ulla est, quin ea primum Difficilis magis ad credendum constet; itemque Nil adeo magnam, nec tam mirabile quocquam Principio, quod non minuat mirari omnes Paulatim, ut Coeli clarum, purumque colorem, Quamque in se coherens palantia sidera passim, Lunaeque, & Solis praecleara luce nitorem; Omnia quae nunc si primum mortalibus adsint, Ex improviso seu sint objecta repente, Quid magis his rebus poterat mirabile dici? Aut minus ante quid auderent credere gentes? Nulli, ut opinor, ita haec species miranda fuisset, Quam sibi jam nemo sensus satiate videnda Susplicere in Coeli dignatur lucida templa.

sed propius ad rem accedentes, non est qui nesciat, quantum nos moveat duorum hominum inter se non facile distinguibilis similitudo; ac tanta, & infinita effigierum varietas non inter homines solum, sed inter tot animalium, rerumque pene omnium species, ne efficere quidem videtur nos quicquam. tantam naturae solertiam in Animalium generatione, tantum in membrorum compagine ordinem, & symmetriam, tantum vel in minimis studium, ac nunquam pene a loco oberrantem operam nauseabundi negligimus, & nunquam intermissam ejus providentia rerum seriem pro nihilo ducimus; ac casu in alicujus individui formatione, neque ipsius, sed aliena culpa irreperentem errorem quam vehementer demeremur, quanto stupore contuemur, quam anxia mente excipiamus, cur pluribus verbis significare studeam, cum re ipsa se palam faciat? De Monstris loquor, quorum contemplatio tantopere doctos viros defatigavit, ut nihil supra. nos impraesentiarum, quia de illis con-